

Rab'bin adını çağıranlar (Romalılar 10:11-15)

Tanrı yaşıyor. Biz boş inanca inanlar gibi var olmayan Tanrı'yı çağıranlar değiliz, yaşayan Tanrı'ya inananlarız. Gözle görünmeyen Tanrı'yla insanı bağlayan en güzel Müjde aracısı Kutsal Kitap'tır. Kutsal Kitap'ta çeşit çeşit hikâyeler vardır ama aslında Kutsal Kitab'ın söylemek istediği şey basittir. Tanrı'nın bize Kutsal Kitab'ı vermesinin amacı birinci olarak, bizim İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olmasına inanmamızdır. İkincisi, bizim İsa'nın Tanrı'nın gönderdiği Mesih olduğuna inanmamızdır. Üçüncüsü, bizim İsa'nın adıyla sonsuz yaşama kavuşmamızdır (Yuhanna 20:30-31).

Tanrı biricik Oğlu'nun yüceliğiyle aynı yüceliği bize sağlamak için bize İsa adını verdi (Yuhanna 1:12). Ne yazık ki birçok insan İsa adının değerini anlamadan kendi benliğin tutkusu için O'nun adını kullanıyorlar. Şimdi karşılaşmış olduğu sorunlar için sadece "Rab, yardım et!" diye çağıranlar çok var ama, kendi ruhunun içine girmiş olan İsa adının değerini bilenler azdır (Matta 6:7-9). İsa bizim İsa adının kutsal kılındığına inanarak adını yüceltmemizi ister.

İsa'nın adı normal başka adlar gibi değildir. Filipililer 2:9 "Bunun için de Tanrı O'nu pek çok yükseltti ve O'na her adın üstünde olan adı bağışladı" diye söyledi ve, İbraniler 1:4 "Bunun için de Tanrı O'nu pek çok yükseltti ve O'na her adın üstünde olan adı bağışladı" diye söyledi. Geçmişte Tanrı'nın düşmanı olmuş olan bizler böylece kutsal olan İsa adına sahip olduk. Dolayısıyla artık biz O'nun adını yüceltmeliyiz. Ve O'nun adıyla dua ederken ilk önce adı ne kadar değerli olduğunu düşünmemiz lazımdır.

İsa adı Tanrı'nın adıdır. Tanrı kendi adını gösterdiği zaman adının anlamı ne olduğunu hatırlamamızı istedi. Matta 1:21 "Meryem bir oğul doğuracak. Adını İsa koyacaksın. Çünkü halkını günahlarından O kurtaracak" diye söyledi. Tanrı'nın bize gösterdiği Tanrı'nın adı, yani İsa adının anlamı 'Günahtan kurtarmak'tır.

Kutsal Yasa'nın altında olduğu sürece insan günahkâr denen kimlikten kurtulamaz. Dolayısıyla günahtan kurtuluş derken Kutsal Yasa'dan kurtuluş oluyor. Kutsal Yasa'da lütüf yoktur. Kutsal Yasa birçok buyruğu göstererek insanların bunu yerine getirmelerini ister. Ama bu buyruğu her ne kadar iyice yerine getirirse de bir gün buyruğu çiğneyebilir, o zaman bundan dolayı günahkâr olmak zorunda kalır. Böylece Kutsal Yasa tarafından yargılanmış insan ölümün egemeni olan İblis'in elinden çıkamaz. Çünkü Kutsal Yasa günahın ücreti ölüm olduğunu söyledi.

Aslında Kutsal Yasa gelmeden önce insanlar sonsuza kadar mahvolmak zorunda olan bir varlıktı. Çünkü Adem Aden bahçesinde Tanrı'nın sözüne itaat etmediği zaman onun ruhu Tanrı'nın yaşamından ayrıldı. Bu nedenle insan her ne kadar Kutsal Yasa'yı yerine getirirseye ruhu yaşayamaz. Dolayısıyla artık Kutsal Yasa'yı yerine getirerek kurtulmaya çalışmamalı sadece Ruh'un yasasını izlemeye çalışmalıdır. Kutsal Ruh aracılığıyla biz İsa'nın başarısına sahip olabiliriz.

Kutsal Yasa altında olanlar her zaman suçluluk duygusunun baskısı altındalar. Böyle insanların yaşamında ufacık bir sorun çıkarsa bundan dolayı suçluluk duygusunu hissederler. İblis böyle insanları bırakmaz. İblis bölücüdür. Tanrı ve kutsallar arasında bölücülük yapar, kilise ve kilise üyeleri arasında, karı ve koca arasında, aileler arasında bölücülük yaparak sonuçta kişiyi mahveder. Dolayısıyla biz Kutsal Yasa'dan kurtulmamız lazım. Ve bunun için İsa adına dayanmalıyız. Biz eğer bütün hayatımız boyunca kendimizi yetiştirerek iyilik yapsak da bundan dolayı kurtulamayız. Bizi günahımızdan, ölümün gücünden, yani İblis'ten kurtarabilen sadece İsa'nın adıdır.

Baba Tanrı kendi adını Oğlu'na vererek Oğlu'nun Baba Tanrı'nın sevincini paylaşmasını sağladı. Ve Tanrı'nın Oğlu da kendi adını bize verdi (Yuhanna 17:11-13). Çünkü bizim de Tanrı'nın sevincini paylaşmamızı ister. Dolaysıyla İsa'nın adına sahip olmuş insanların Tanrı'nın sevinciyle dolu olmaları gerekir.

Canınız İsa'nın adının sevinciyle dolu mudur? Ticaret sorunları, geçinme sorunları, çocuklar sorunları, ortamlar sorunları gibi çeşit çeşit sorunlardan dolayı kaygıyla dolu değil mi? Yüreğinde İsa'nın adının sevinci yok demek günden özgürlük yok demektir, günden özgürlük yok demek ölümün egemeninin baskısı altında olmak demektir. Bu nedenle cinler bedeninin içine girerek sıkıntı verebiliyorlar.

Canımız İsa adının mutluluğuyla dolu olmalıdır. Tanrı'nın Oğlu da o adla mutlu oldu. O bu dünyaya gelip aşağılandı ve sıkıntı çekti ama, O'nun yüreği her zaman mutluydu. Çünkü Tanrı gök ve yer yüzündeki hiç kimsenin almadığı Tanrı'nın adı, yani bütün yaratıkların diz çökecekleri adı verdi.

O ad içimizde de var. Dolaysıyla yüreğimiz İsa'nın adının mutluluğuyla dolu olmalıdır. Birçok insan o adla Tanrı'nın önüne çıkıp dua ediyor ama o adın mutluluğu hakkında bilgisizler. Onlar kendisini yetiştirerek çaba gösteriyorlar ama Kutsal Ruh'un yönetiminde olamıyorlar. İsa bizi Kutsal Yasa'dan özgür kılıp günahımızdan kurtardı ama birçok insan hâlâ Yasa'nın baskısı altındalar. Çünkü İsa adının mutluluğunu bilmiyorlar.

Kutsal Ruh'un ruhumuza gelmesi İsa'nın adının ruhumuza gelmesidir (Yuhanna 14:26). Kutsal Ruh'un ruhumuza geldiğini biz somut olarak tecrübe ettik. Dolaysıyla Kutsal Ruh'u almış olanlar İsa adının içine gelmesini tecrübe etmiş olanlardır. İçinde Kutsal Ruh olanlar İsa adının mutluluğuyla dolu olması lazım. İsa adına sahip olanlar artık ne köledir nede İblis'in çocuklarıdır, tersine Tanrı'nın çocuğu olma hakkına sahip olanlardır.

Yüreğinde kaygılar ve sıkıntılar olsada İsa'nın adı bunlardan daha büyük olmalıdır. Bizim karşılaştığımız sorunlar ne kadar büyük olsada İsa'nın adı bundan daha büyüktür. Tanrı Oğlu'na kendi adını verdi, ve Oğlu bize kendi adını verdi. Artın yüreğimiz o adın sevinciyle dolu olması lazım. Günden özgür kılınıp Tanrı'nın çocuğu olmuş olan ruhumuz sevinçle dolu olması lazım.